

זֶקֶן נֶתַן וְכֹל יַעֲבוֹר

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ח' תְּשׁוּרִי:

סֵדֶר לְקוּטִי מִהַרְ"ן הַיּוֹפְטִי:

הַבְּחִינָה הַשְּׁלִישִׁית: כְּשִׁמְתוּדָה וְדוּי דְבָרִים לְפָנַי תִּלְמִיד חָכָם, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה הַתִּלְמִיד חָכָם מְדַרִּיךְ אוֹתוֹ בְּדֶרֶךְ יֵשֶׁר לְפִי שְׂרָשׁ נִשְׁמָתוֹ. וְזֶה 'הַגִּיעַ לְפָרְשֵׁת דְרָכִים', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (שָׁם סוּפָה): 'זֶה תִּלְמִיד חָכָם וְיוֹם הַמִּיתָה', זֶה בְּחִינַת וְדוּי דְבָרִים לְפָנַי 'תִּלְמִיד חָכָם'. 'יוֹם הַמִּיתָה', רָמַז עַל וְדוּי, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (סִנְהֶדְרִין מִג): 'כָּל הַמוֹמְתִין מִתּוֹדִין'. וְזֶה נִקְרָא פְּרָשֵׁת-דְרָכִים כִּי הַתִּלְמִיד חָכָם מִפְּרִישׁ לוֹ דֶּרֶךְ לְפִי שְׂרָשׁ נִשְׁמָתוֹ, אֲזִי נִצּוֹל מִכָּלָם. כִּי קָדָם שֶׁהִתּוֹדָה, אֶף-עַל-פִּי שֶׁהָיָה אֲצֵל הַתִּלְמִיד חָכָם, וְנָתַן לוֹ מָמוֹן, עַדִּין אֵינוֹ יוֹדֵעַ בְּאִיזָהוּ דֶּרֶךְ הוּא מְהַלֵּךְ, כִּי "יֵשׁ דֶּרֶךְ יֵשֶׁר לְפָנַי אִישׁ וְאַחֲרֵיתָהּ דְרָכֵי מָוֶת" (מִשְׁלֵי י"ד), אֲבָל 'כְּשֶׁהַגִּיעַ לְפָרְשֵׁת דְרָכִים – זֶה תִּלְמִיד חָכָם וְיוֹם הַמִּיתָה; הֵינּוּ וְדוּי דְבָרִים לְפָנַי תִּלְמִיד-חָכָם, אֲזִי נִצּוֹל מִכָּלָם:

ט וְזֶה בְּכָל פַּעַם שֶׁבָּא אֲצֵל תִּלְמִיד חָכָם וּמִסְפֵּר לְפָנָיו כָּל לְבוֹ, וְהַתִּלְמִיד חָכָם הוּא בְּחִינַת מִשְׁהָ, שֶׁהוּא בְּחִינַת אֵין, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְהַחֲכָמָה מֵאֵין תִּפְצֵא". וְעַל יְדֵי זֶה אֶתָּה נִכְלָל בְּאֵין סוּף. וְזֶה בְּחִינַת (עֵיין תִּיקוּן כ"א וְתִיקוּן ס"ד) 'זֶרְקָא דְאִזְדְּרִיקַת לְאַתֵּר דְאֶתְנַטִּילַת מִתְפָּן', שֶׁתְּחִזִּיר אֶת הַמַּלְכוּת לְאֵין סוּף, שֶׁהוּא רְצוֹן שֶׁבְּכָל הַרְצוֹנוֹת.

כו הַמַּלְכוּת, שֶׁהוּא בְּחִינַת אוֹתִיּוֹת הַדְּבוּרִים, כָּל אוֹת וְאוֹת – מְלַבֵּשׁ בָּהּ רְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. שֶׁרְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הָיָה, שֶׁזֹּאת הָאוֹת יְהִיָּה לָהּ תְּמוּנָה כְּזוֹ, וְאוֹת אַחֲרַת יְהִיָּה לָהּ תְּמוּנָה

אֲחֵרֶת. נִמְצָא, שְׂרָצוֹנוֹת, הֵינּוּ תְּמוּנוֹת אוֹתֵיזוֹת הֵם הַתְּגִלוֹת מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ. וְכָל אֱלֹהֵי הַרְצוֹנוֹת, הֵינּוּ הַתְּמוּנוֹת נִמְשָׁכִין מִרְצוֹן אֵין סוּף, שְׂאִין בּוֹ תְּמוּנָה. וְכָל הַדְּבָרִים וְהַיְשׁוֹת שֶׁבְּעוֹלָם הֵם מִהֲאוֹתֵיזוֹת, הֵינּוּ מִמַּלְכוּת, כִּי יֵשׁוֹת הוּא מִחֲמַת הַמַּלְכוּת, שְׂרָצָה הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁיתְגַּלָּה מַלְכוּתוֹ בְּעוֹלָם, וְעַל יְדֵי זֶה בָּרָא אֶת הָעוֹלָם מֵאֵין לֵישׁ, וְכָל הַרְצוֹנוֹת, הֵינּוּ הַתְּמוּנוֹת וְכָל הַיְשׁוֹת, הֵינּוּ בְּחִינַת מַלְכוּת מְקַבְּלִים חַיּוּתָם מִרְצוֹן אֵין סוּף. כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (מְגִלָּה ל"א): 'בְּכָל מְקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גְדֻלָּתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא', הֵינּוּ מַלְכוּתוֹ, הֵינּוּ רְצוֹנוֹת 'שָׁם אַתָּה מוֹצֵא עֲנֻתָנוֹתוֹ', הֵינּוּ רְצוֹן אֵין סוּף.

וְזֶה בְּחִינַת הַתְּפִשְׁטוּת הַגִּשְׁמִיּוּת. כִּי כְּשֶׁרוֹצֵה לְהַכְּלִיל בְּרְצוֹן אֵין סוּף, צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת הַיְשׁוֹת שְׁלוֹ, וְזֶהוּ שְׁכַת־טוֹב בַּזְּהַר (חֶלֶק ב' פ"ח), שֶׁהִסְתַּלְקוֹת מִשָּׁה בְּשִׁבְתָּ בְּשַׁעֲתָא דְּמִנְחָה, שְׂאִין הַתְּגִלוֹת רַעוּא דְרַעוּיִן, שֶׁהוּא בְּחִינַת רְצוֹן אֵין סוּף, שֶׁכָּל הַרְצוֹנוֹת מְקַבְּלִין חַיּוּתָם מִמֶּנּוּ, וְזֶה מִחֲמַת שֶׁבַטֵל מִשָּׁה כָּל יֵשׁוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (שְׁמוֹת ט"ז): 'וְנָחֵנוּ מָה'. וְזֶה פִּירוּשׁ: (דְּבָרִים ל"ד): 'וַיִּקְבַּר אוֹתוֹ בְּגֵיא' – זֶה בְּחִינַת אֵין, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (יִשְׁעִיָּהוּ מ'): 'כָּל גֵּיא יִנְשָׂא'.

'בְּאֶרֶץ מוֹאָב' – זֶה בְּחִינַת מַלְכוּת, שֶׁדָּוִד בָּא מִמוֹאָב, שֶׁנִּסְתַּלַּק מִשָּׁה בְּתוֹךְ אֵין סוּף, בְּתוֹךְ רְצוֹן שֶׁבְּרְצוֹנוֹת, בְּתוֹךְ רַעוּא דְרַעוּיִן, שֶׁהוּא בְּחִינַת רְצוֹן אֵין סוּף, הַמְּלַבֵּשׁ בְּרְצוֹנוֹת, בְּתְמוּנוֹת אוֹתֵיזוֹת, בְּבְחִינַת מַלְכוּת, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: 'בְּכָל מְקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גְדֻלָּתוֹ', הֵינּוּ מַלְכוּת בְּחִינַת רַעוּיִן, 'שָׁם אַתָּה מוֹצֵא' רַעוּא, רְצוֹן אֵין סוּף.

וְזֶה "מוֹל בֵּית פְּעוֹר", כִּי אָמְרוּ חַכְמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה (מִדְרַשׁ אֲגָדָה; מוֹבָא בְּתוֹסְפוֹת סוּטָה י"ד): 'לָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ פְּעוֹר – עַל שֵׁם שְׁפוּעַר פִּיּו', כִּי כְּשֶׁפּוֹגְמִין בְּמַלְכוּת, אֲזִי יֵשׁ לוֹ כַּח לְפַעַר פִּיּו

בְּצִרּוּפִים רָעִים, אֲבָל מִשָּׁה שֶׁתִּקַּן מִדַּת הַמַּלְכוּת, עַל־יְדֵי זֶה לֹא
 הָיָה יִכְלֹת בְּיַד פְּעוּר לְפַעֵר פּוּ. וְזֶה: "וְלֹא יָדַע אִישׁ", אֲפִלּוּ מִשָּׁה
 לֹא יָדַע, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה (סוּטָה י"ד.), כִּי נִתְּבַטַּל
 לְגַבִּי אֵין סוּף. וְכָל זֶה הָיָה בְּמוֹתוֹ, אֲבָל בּוֹדָאֵי גַם בְּחַיָּו הָיָה לוֹ
 הַתְּפִשְׁטוּת הַנְּשִׁמְיוּת, וְהָיָה מְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּאוֹר אֵין סוּף, אֲבָל
 הַתְּפִשְׁטוּת הָיָה בְּבַחֲיִנַת (יחזקאל א'): "וְהַחֲיִיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב". כִּי
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא רוֹצֵה בְּעִבּוּדֵתֵנוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְאָבִיתָ תְּהַלָּה
 מִגּוֹשֵׁי עַפְרַיִם, מִקְּרוּצֵי חֲמָר", וּבְשִׁבִיל זֶה צָרִיךְ שֶׁלֹּא יִשְׁאַר כֵּן, אֲלֵא
 עַד עַתָּה שֶׁיָּבוֹא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא בְּעַצְמוֹ וְיִטַּל נְשִׁמָּתוֹ.

וְזֶה שֶׁאֵנּוּ רוֹאִים, שֶׁלְּפַעְעָמִים נִתְּלַהֵב אָדָם בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה וְאוֹמֵר
 כְּמָה תִּבּוֹת בְּהַתְּלַהֲבוֹת גָּדוֹל, זֶה בְּחֻמְלַת ה' עָלָיו, שֶׁנִּפְתַּח
 לוֹ אוֹר אֵין סוּף וְהֵאִיר לוֹ. וּכְשֶׁרוֹאֶה אָדָם הַהֲתַנּוּצָצוֹת הַזֹּאת,
 אֶף־עַל־גַּב דְּאִיהוּ לָא חָזִי מְזִלְיָה חָזִי (מַגְלָה ג.), תִּכְרַף נִתְּלַהֵב נְשִׁמָּתוֹ
 לְדַבְּקוֹת גָּדוֹל, לְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּאוֹר אֵין סוּף, וּכְשֶׁעוֹר הַתְּגִלוֹת
 אֵין סוּף, לְפִי מַנִּין הַתִּבּוֹת שֶׁנִּפְתַּחוּ וְהַתְּנּוּצָצוֹת, כָּל אֵלוֹ הַתִּבּוֹת
 אוֹמֵר בְּדַבְּקוֹת גָּדוֹל וּבְמִסִּירַת נַפְשׁוֹ וּבְבִטּוּל כַּחוֹתָיו. וּבְשָׁעָה
 שֶׁנִּתְּבַטַּל לְגַבִּי אֵין סוּף, אֲזִי הוּא בְּבַחֲיִנַת: "וְלֹא יָדַע אִישׁ",
 שֶׁאֲפִלּוּ הוּא בְּעַצְמוֹ אֵינוֹ יוֹדַע מִעַצְמוֹ.

אֲבָל זֹאת הַבְּחִינָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב, כִּדִּי שִׁיתְקִים
 יִשׁוּתוֹ. נִמְצָא כְּשֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת וְשׁוֹב, אֲזִי צָרִיךְ לְהִרְאוֹת
 גַּם לְדַעְתּוֹ. כִּי מִתְּחִלָּה, בְּשָׁעַת דְּבִקּוֹת הָיָה נִתְּבַטַּל הַדַּעַת, כְּמוֹ
 שֶׁכָּתוּב: "וְלֹא יָדַע אִישׁ", וּכְשֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת וְשׁוֹב, שֶׁשָּׁב (לְדַעְתּוֹ)
 לְיִשׁוּתוֹ, אָז שָׁב לְדַעְתּוֹ, וּכְשֶׁשָּׁב לְדַעְתּוֹ, אָז הוּא יוֹדַע אַחַדוֹת
 הָאֵין סוּף וְטוֹבוֹ, וְאֲזִי אֵין חֲלוּק בֵּין ה' לְאֱלֹקִים, בֵּין מִדַּת הַדִּין
 לְמִדַּת הַרַחֲמִים. כִּי בְּאֵין סוּף אֵין שִׁיךְ, חַס וְשָׁלוֹם, שְׁנוּי רָצוֹן, כִּי

השנויים אינו אלא בשנוי התמונות, אבל על ידי הדבקות של אדם באין סוף, ששם אין שנוי רצון, כי שם רצון פשוט, ואחר כך נשאר בו רשימו מאחדות הזאת, ואחר כך נעשה בבחינת ושוב, אזי הראוי מראש לדעת, שידע שכלו טוב וכלו אחד:

וזה שאמר משה לדורו (דברים ד): "אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים". כי משה הוא בבחינת אין, ודורו הדבוקים אליו ראוי להם לדעת, הינו להאיר לדעת, בבחינת אין סוף, בבחינת רעוא דרעוין, בבחינת: ה' הוא האלקים:

סדר קצור לקווי מזהר"ן היפני:

יא בכל פעם שבא אצל התלמיד חכם יספר לפניו כל לבו. ועל ידי זה אתה נכלל בהאין סוף. ועל ידי זה יזכה לידע שכל מארעותיו הם לטובתו ויברך על הכל הטוב והמטיב. וזאת הבחינה הוא מעין עולם הבא:

יב על ידי ענוה זוכין להתפשטות הגשמיים ונכללין בהאין סוף. ויודעים שכל מארעותיו הם לטובתו שזאת הבחינה הוא מעין עולם הבא:

יג גדולי הצדיקים המבחרים הם משיכין התנוצצות אור האין סוף על כל המתקרבים ונכללים בשמם. וזה שאנו רואים שלפעמים נתלהב האדם בתוך התפלה ואומר כמה תבות בהתלהבות גדול. זה בהמלת השם עליו שנפתח לו אור האין סוף והאיר לו. וכשרואה אדם התנוצצות הזאת אף על גב דאיהו לא חזי, מזלה חזי. תכף נתלהב נשמתו לדבקות גדול לדבק את עצמו באור האין סוף. וכשעור התגלות האין סוף לפי מנין התבות שנפתחו והתנוצצו. כל אלו התבות אומר בדבקות ובמסירות נפשו ובבטול כחותיו. וכל זה זוכין על ידי גדולי

הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים כִּי רַק הֵם יוֹדְעִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ מֵאֹר הָאֵיִן-
 סוֹף וְרַק הֵם מְאִירִין בָּנוּ נְעִימַת הַתְּנוּצָצוֹת הַזֹּאת לְכֹל חַד כְּפִי
 מָה דְמִשְׁעַר בְּלִבָּה:

יָד בְּשָׁעָה שְׁנַת־בֵּטֵל לְגִבֵּי הָאֵיִן סוֹף כַּנִּ"ל אֲזִי הוּא בְּבַחֲיַנַּת וְלֹא
 יָדַע אִישׁ שְׁאַפְלוֹ הוּא בְּעַצְמוֹ אֵינּוּ יוֹדֵעַ מֵעַצְמוֹ. אֲבָל זֹאת
 הַבְּחִינָה צָרִיךְ לְהִיזוֹת רְצוּא וְשׁוֹב כְּדִי שְׁיִתְקַיֵּם יִשׁוּתוֹ שְׁלֵא יִסְתַּלַּק
 קֶדֶם זְמַנּוֹ חֵם וְשָׁלוֹם. כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה בְּעַבֹדְתָנוּ
 וּבְשִׁבִיל זֶה צָרִיךְ שְׁלֵא יִשְׁאַר כֵּן אֲלֵא עַד עֵת שְׁיָבוֹא הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא בְּעַצְמוֹ וְיִטַּל נְשֻׁמָּתוֹ אֲזִי יִתְבַּטֵּל בְּהָאֵיִן-סוֹף בְּתַכְלִית
 כְּפִי מַה שְׁיִזְכָּה:

סֵדֶר הַיַּיִץ מִן הַתְּרִי"ן הַיּוֹמִי:

טו (טו) אַחַר שְׁאָמַר הַתּוֹרָה תְּשַׁעָה תְּקוּנֵיִן הַנִּ"ל וְשָׁם מְדַבֵּר
 הַרְבֵּה מִמַּעֲלַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁזֵה עֵקֶר נִצְחוֹן הַמְּלַחְמָה כְּשִׁזְזוּכִין
 לָבוֹא לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וּבַפֶּרֶט בְּעֵת שְׁאָמַר הַתּוֹרָה בַּאֲר הַדָּבָר
 יוֹתֵר, כִּי אֲזִי הִתְחִיל בְּהַתְּחִלַּת הַתּוֹרָה תִּכְּף לְדַבֵּר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
 וְאָמַר בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן מִי שְׁרוּצָה לְהִיזוֹת יְהוּדִי, דְּהֵינּוּ לִילָךְ מִדְּרָגָא
 לְדְרָגָא אִי אֶפְשָׁר כִּי-אִם עַל-יְדֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכִשְׁמַנְצַחִין
 הַמְּלַחְמָה אֲזִי נִקְרָאִין אִישׁ מְלַחְמָה כִּי קֶדֶם שְׁמַנְצַחִין הַמְּלַחְמָה אֲזִי
 אֵל יִתְהַלֵּל חוּגֵר כְּמַפְתַּח רַק כְּשִׁמְנְצַחִין הַמְּלַחְמָה אֲזִי הוּא אִישׁ
 מְלַחְמָה.

וְאַחֲרֵי-כֵן הִתְחִיל לְדַבֵּר מִהַנְּשֻׁמָּה, וְנִתְלַהֵב מְאֹד וְהָרִים קוֹלוֹ וְאָמַר
 יֵשׁ נְשֻׁמָּה וְכוּ' כַּנִּדְפָם בַּפֶּסֶר בְּסִימָן הַנִּ"ל רַק שְׁבַכְתִּיבְתוּ הַתְּחִיל
 תִּכְּף מִהַנְּשֻׁמָּה אֲבָל בְּאִמִּירַתוֹ הִתְחִיל מֵאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל כַּנִּ"ל. וְאַחֲרֵי
 שְׁנֵמַר הַתּוֹרָה אַחֲרֵי-כֵן בְּעֵת הַשִּׁיחָה שְׁאַלְתִּי אוֹתוֹ מַה כּוֹנֵנְתְּכֶם
 בַּמָּה שְׁאָמַרְתֶּם שְׁאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל הִיא גְּדוֹלָה כָּל כָּךְ וְשְׁזֵה עֵקֶר

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

קנו ❧
 ❧ אָמַר מַלְאָכֵי הַיְיָ לְ"עֹד עֲנִי מִקּוֹחַ שִׁדְדִי לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" ❧
 ❧ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתנו ואנחנו" שע"י ישיבת תיקון המידות ❧

נִצְחוֹן הַמְּלַחְמָה. וְגַעַר בִּי וְעָנָה וְאָמַר כּוֹנְנֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִזְאֵת בְּפִשִּׁיטוֹת עִם אֱלֹהֵי הַבְּתִימִים וְהַדִּירוֹת (וְאָמַר בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֶנּוּ בְּזוֹ הַלִּשׁוֹן אֵיךְ מִיִּין טַאקַע דָּאָם אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל מִיט דִּיא שְׂטִיבְעֶר מִיט דִּיא הַיִּזְעֶר). כְּלוֹמַר שְׂכָל כּוֹנְנֵי בַּמָּה שְׂהֶאֱרִיךְ בְּמַעֲלַת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל כּוֹנְנֵי כּוֹנְנֵי עַל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הִזְאֵת שְׂכְּנֵי יִשְׂרָאֵל נוֹסְעִים לְשָׁם, שְׂרַצוֹנֵי שְׂכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל כָּל מִי שְׂרוֹצָה לְהִיזֹת אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּאַמַּת יַסַּע לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, וְאֶפְעֵל־פִּי שְׂיִישׁ לוֹ מְנִיעוֹת רַבּוֹת עַל־זֶה, יִשְׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת וַיִּלְךְ לְשָׁם כִּי זֶה עַקֵּר נִצְחוֹן הַמְּלַחְמָה כְּשׁוֹכִיִן לְבוֹא לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל וְכוּ'.

וְזֶה אֲשֶׁר הָעִיר לְבָבִי בְּיוֹתֵר וְחֵזֶק אוֹתִי בְּיוֹתֵר, לַעֲבֹר עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת הַרַבּוֹת שְׂהָיָה לִי בְּלִי שְׂעוֹר לְשִׁבְרֵי כָּלָם וְלְבוֹא לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר הָיָה בְּעֶזְרִי לְשִׁבְרֵי מְנִיעוֹת וּבְלִבּוֹלִים וְעִכּוּבִים כְּאֵלֶּה, וְלְבוֹא לְשָׁם בְּשָׁלוֹם וּלְחֹזֵר בְּשָׁלוֹם.

כְּשֶׁהִתְחִיל הַתּוֹרָה תִּשְׁעָה תְּקוּנֵי הַנִּ"ל בְּרֵאשִׁי־הַשָּׁנָה בֵּין הַשְּׂמֵשׁוֹת כְּדֶרְכּוֹ תְּמִיד, דְּהֵינּוּ סְמוּךְ לְתַחֲלַת הַלֵּילָה הַשְּׂיִכָּה לְיוֹם שְׁנֵי דְרֵאשִׁי־הַשָּׁנָה, וְכִבָּר הַשֶּׁשֶּׁ הַיּוֹם, וְאֲנִי יֹשְׁבֵי סְמוּךְ מְאֹד אֵלָיו וְהִסְתַּכַּלְתִּי בּוֹ וְרָאִיתִי שְׂאֲמַר הַתְּבוֹת תִּשְׁעָה תְּקוּנֵי יְקִירֵי אֶתְמַסְרִין לְדַקְנָא בְּכַחוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד מְאֹד עַד מְצוּי הַנְּפֶשׁ, וּבְאֵימָה וַיִּרְאֶה וְרָתַת וְזִיעַ אֲשֶׁר אִי אֶפְשָׁר לְשַׁעֵר, וְתַפֵּס אֶת זַקְנּוֹ בְּמָה פְּעָמִים בְּכַחוֹת גְּדוּלוֹת. וְאִי אֶפְשָׁר לְצִיר זֹאת בְּכֶתֶב וְכִבָּר מְבֹאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר שְׂאֲמַר שְׂקָדָם שְׂהוּא מוֹצִיא מִפִּי הַתְּבָה הַרֵאשׁוֹנָה שֶׁל הַתּוֹרָה נְדָמָה לוֹ שְׂתִצָּא נְפֶשׁוֹ, וְכֵן בַּתְּבָה הַרֵאשׁוֹנָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ וְאֶצֶל הַתּוֹרָה הִזְאֵת רָאִיתִי זֹאת בְּעֵינַי עֶצֶם מְסִירַת נְפֶשׁוֹ שְׂאִי אֶפְשָׁר לְשַׁעֵר:

(שִׁיךְ לְעִיל לְעֵנִין הַמְּבֹאֵר שָׁם שְׂקָדָם שְׂבֹאִין לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל אֲזִי אֵל יִתְהַלַּל חוֹגֵר

בְּמִפְתַּח וְכוּ' רְצוֹנוֹ לֹמַר כִּי הִרְבֵּה יִסּוּרִים וּמְנִיעוֹת וְכוּ' צְרִיכִין לַעֲבֹר קִדְם שְׁבָאִין לְשָׁם.

פַּעַם אַחַת כְּשִׁפְר רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה מֵעֵצָם הַמְּנִיעוֹת וְהַסְּכָנוֹת שֶׁהָיָה עָלָיו בְּסִטְאֵמְבּוֹל וְאִיךְ שֶׁהָיָה בְּסִכְנָה גְּדוֹלָה קִדְם שְׁבָא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְכוּ' אִז עָנָה וְאָמַר לָנוּ שֶׁאֲנַחְנוּ יְכוּלִים לָבוֹא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּנֶקֶל. כְּאֹמַר שֶׁעָלִינוּ לֹא יִתְגַּבְּרוּ מְנִיעוֹת כְּאֵלֶּה וְסִכְנֹת כְּאֵלֶּה כְּמוֹ שֶׁהָיוּ עָלָיו, וְאִם נִרְצָה נוּכַל לָבוֹא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּנֶקֶל. אִךְ אַף־עַל־פִּי־כֵן בְּיַד־יְיָ גַם אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְרַצִּים לְסִבֵּל יִסּוּרִים וּלְשַׁבֵּר מְנִיעוֹת קִדְם שְׁבָאִין לְשָׁם, כִּי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא אַחַת מִשְׁלֹשָׁה דְבָרִים שֶׁנִּתְּנוּ עַל־יְדֵי יִסּוּרִים וְכַמוֹכָא גַם שָׁם בַּמֶּאֱמָר הַזֶּה ל'.

סֵדֶר הַשְּׁלֹשָׁה־בַּיִת הַיּוֹמִי:

- ד. בְּעוֹזֵן עֲנוּי הַדִּין וְעוֹת וְקִלְקוּל הַדִּין וּבִטּוֹל תּוֹרָה – בַּצֵּרֶת בָּא, וּבְנֵי־אָדָם אוֹכְלִים וְאֵינָם שׁוֹבְעִים וְאוֹכְלִים לַחֲמָם בַּמִּשְׁקָל. ה.
- כְּשֶׁאוֹכֵל קֶצֶת, לְבוֹ נִמְשָׁךְ יוֹתֵר אַחַר אֲכִילָה, מִמֵּי שְׁלֹא אָכַל כָּלֵל וְנִתְיָאֵשׁ מִלְּאֹכֵל. ו. מִפְּנֵי מַה נִּתְחַיְבוּ יִשְׂרָאֵל כְּלָיָה מִפְּנֵי שֶׁנִּתְּנוּ מִסְּעֻדָה שֶׁל אוֹתוֹ רָשָׁע. ז. מְזַבַּח מְזִיחַ גְּזֵרוֹת רָעוֹת וּמְכַפֵּר עוֹזְנוֹת וּמְזִין וּמְחַבֵּב. וְהַשְּׁלֶחֶן דּוֹמָה לְמְזַבַּח. ח. הָאוֹכֵל בְּלֹא נְטִילַת יָדַיִם, כְּאֵלּוֹ בָּא עַל אִשָּׁה זוֹנָה, וְהַמְזִלְזֵל בְּנְטִילַת יָדַיִם, נֶעְקָר מִן הָעוֹלָם.
- ט. אֵין שׁוֹתִין מִים בְּפְנֵי רַבִּים.

- יח. חֵלֶק שֵׁנִי א. מִי שֵׁישׁ לוֹ צְלָם־אֱלֹקִים, עַל־יְדֵי אֲכִילָתוֹ דְּדָבָר מִן הַחַי נִתְעַלָּה וְכֵן לְהַפְּדוֹ. ב. אֲכִילַת הַדָּגִים מְעוֹרְרִין תַּאֲוֹת הַזּוֹנוּג. ג.
- עַל־יְדֵי בְרַכַּת־הַמְּזוּן נִתְוַדַּע הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם. ד. עַל־יְדֵי בְרַכַּת־הַמְּזוּן נִתְיָשֵׁב הַמַּלְכוּת מִן הַמְּרִיבוֹת וְהַמְּלַחְמוֹת. ה. מִי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

קלח — נאמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" —
— חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות —

שְׁלֵמוֹדוֹ בַּתּוֹרָה בְּמַחִין זָכִים, שְׂאֲכִילְתוֹ כָּל־כֶּךָ בְּקִדְשָׁהּ, שְׁנִזּוֹן
מִמְזוֹן שְׁהַמְלָאכִים נִזּוֹנִין מִמֶּנּוּ, עַל־יְדֵי זֶה שׁוֹנְאָיו נִדּוֹנִין בְּחֶנֶק.
וְסִימָן לְדָבָר: "וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְהִיּוֹת הַבֶּקֶר", "וּבַבֶּקֶר הִיְתָה
שְׂכִבַת הַטָּל", "וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֶּקֶר". (פִּירוּשׁ סִימָן זֶה שְׂמַעְתִּי מִפִּי
הַקָּדוֹשׁ, כִּי "וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְהִיּוֹת הַבֶּקֶר" נֶאֱמַר בְּמַתְּנֵי־תּוֹרָה, שְׁזָהוּ בְּחִינַת
מִה שְׂמֵבְאֵר לְעֵיל, מִי שְׁלֵמוֹדוֹ בְּמַחִין זָכִים. "וּבַבֶּקֶר הִיְתָה שְׂכִבַת הַטָּל" נֶאֱמַר
בְּפָנָי, שֶׁהוּא מְזוֹן שְׁהַמְלָאכִים נִזּוֹנִין מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה.
"וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֶּקֶר" נֶאֱמַר בְּקִרְיַעַת יַם־סוּף, שְׁנִטְבְּעוּ הַמַּצָּרִים בַּיּוֹם, שְׁזָהוּ
בְּחִינַת חֶנֶק כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה. וְלָמַד בְּקֶרֶם מִבֶּקֶר, עַל־יְדֵי זֶה
מָצָא [הַשָּׁגָה] הַנִּלְבָּל בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה). ו. מִי שְׂאִינוֹ מְרַגֵּשׁ טַעַם בְּאַכִּילְתּוֹ,
יֵדַע שְׁנִתְקַ מִמֶּנּוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. ז. אֲכִילַת הַצְּדִיקִים גְּדוּלָה יוֹתֵר
מִהַקְּרָבָנוֹת וּמְזוּוּגָן. ח. הַדָּגִים שְׂמֵנִים בְּזָכוֹת הַקְּרָבָנוֹת. ט. מִי
שְׂכָלֵב נִשְׁכּוֹ, בִּידוּעַ שְׂרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְסַלְקִין מִמֶּנּוּ, גַּם בִּידוּעַ
שְׂנִכְשֵׁל בְּמַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת. י. מִי שְׁנִזְהָר מִמַּאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת, הוּא
נִצּוֹל מִחֵיוֹת רָעוֹת. יא. מִי שְׁשׁוֹנְאָיו נִתְרוֹמְמִים, הוּא נוֹפֵל לְתַאֲוֹת
אֲכִילָה. יב. עַל־יְדֵי תַאֲוֹת אֲכִילָה הוּא אוֹהֵב בֵּן אֶחָד יוֹתֵר מִשְׂאֵר
בְּנָיו.

סֵדֶר שְׂבָתֵי הַרְ"ן הַיּוֹמִי:

יז גַּם אָמַר שְׁהַזּוּג שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת, קָשָׁה עָלָיו עֲנִין זֶה וְלֹא דֵי
שְׂאִין לוֹ שׁוֹם תַּאֲוָה כָּלֵל, כִּי אִם אֲדַרְבָּא יֵשׁ לוֹ יַסּוּרִין מְזִה מִמֶּשׁ
כְּמוֹ יַסּוּרֵי הַתִּינּוֹק בְּשַׁעַת מִילָה כִּי מִמֶּשׁ יַסּוּרִין אֵלָיו יֵשׁ לְהַצְּדִיק
בְּשַׁעַת זּוּג וַיּוֹתֵר מְזִה כִּי הַתִּינּוֹק אֵין לוֹ דַּעַת, עַל־כֵּן אֵין הַיַּסּוּרִים
שְׁלוֹ גְּדוּלִים כָּל־כֶּךָ, אֲבָל הַצְּדִיק שֵׁישׁ לוֹ דַּעַת יַסּוּרֵי גְּדוּלִים
מִהַתִּינּוֹק וְזֶה הִיָּה אֲצִלוֹ דָּבָר פְּשוּט וְאָמַר שְׂכָל אָדָם יְכוּל לְזָכוֹת
לָבוֹא לְמִדְרָגָה זוֹ וְכִפִּי הַנִּרְאֶה מְדַבְּרִיו הִיָּה שְׂקִדְשָׁתוֹ שֶׁל עֲצָמוֹ

גובה עוד יותר ויותר:

יח ואמר: שאצלו איש ואשה שוין הינו שאין מגיע לו שום צד מחשבה כשרואה אשה רק הכל שזה אצלו בעיניו כאלו רואה איש:

ואמר פעם אחת: שאינו מתירא לא מאשה ולא ממלאך ובזה יש הרבה לבאר כי מי שיש לו עדין איזה צד פחד כל שהוא מהרהורי אשה אפלו אם הוא נקי בזה רק שאינו נקי בתכלית הזכוף, ועדין יש לו איזה פחד כל שהוא מזה, הוא צריך לפחד ממלאך אבל הוא התפאר שאין לו שום פחד מזה, על-כן אין לו פחד ממלאך וזה מרמז קצת בדברי רבותינו, וזכרונם לברכה (קדושין פא): "אנא בשרא ואנת איש ואנא עדיפנא מנד" שאמר רב עמרם חסידא אל המלאך ומובא בדבריו זכרונם לברכה, בהתורה תקעו ממשלה סימן א' בלקוטי תנינא עין שם היטב והבן:

יט גם היה רגיל מאד בימי קטנותו ובימי ילדותו לרוץ בכל פעם על קבר הבעל שם טוב, וזכר צדיק וקדוש לברכה, לבקש מאתו שיעזרו להתקרב להשם יתברך והיה רגיל לילך לשם בלילה ובזמן החורף בעת שהיה הקרירות גדול מאד היה הולך לשם בלילה, ומשם חזר והלך אל המקוה והיה שם מקוה חוץ למרחץ, ומקוה אחד בתוך המרחץ ובחר לו לילך בהמקוה שחוץ למרחץ, בעת הקרירות גדול, וכבר היה קר לו מאד מחמת שבא מהקבר הנ"ל, כי היה דרך רחוק בין ביתו להבית עלמין, וכן מהבית עלמין למקוה מלבד השחיות שנשתהה הרבה על הקבר אף-על-פי-כן אחר כל זה היה הולך דוקא לטבל בהמקוה שהיתה עומדת בחוץ, כדי לסגף עצמו וכל זה בהצנע בלילה ושמעתי מאחד שאמר ששמע מפיו הקדוש, שבעת שעשה הנהגות אלו, לא היה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ר
לְאָמַר מִזֶּה רִנְיָת דְּזִי"ל "לְאָדָם מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדָה מִסְפְּרֵי רַבְּנָו יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" וְ
לְאָמַר "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוּר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאֵנְחָה" שְׁע"י יִשְׁבֵּת תִּיקוּן הַמִּידוֹת וְ

כִּי־אִם בֶּן שָׁשָׁה שָׁנִים וְכָל כֶּף הָיָה מְצַנֵּעַ בְּעִבּוּדְתוֹ מִבְּנֵי אָדָם, עַד שִׁפְעָם אַחַת הָלַךְ לְמִקְוֵה בַּבֶּקֶר בַּחֲרָף, וּבָא מִהַטְּבִילָה וְהִפְאוֹת הָיוּ לַחֹת מִהַמַּיִם וְתָמָהּוּ עָלָיו הָעוֹלָם, שֶׁבַּחֲרָף יִהְיֶה הָאָדָם חוֹפֵף רֹאשׁוֹ כִּי לֹא עָלָה עַל דַּעְתָּם שֶׁהָיָה בַּמִּקְוֵה, רַק סָבְרוּ שֶׁחֲפֵף רֹאשׁוֹ וְתָמָהּוּ עָלָיו עַל שֶׁחֲפֵף רֹאשׁוֹ בְּקִרְיֹת כְּזֶה וְהָיוּ מַחֲזִיקִים זֹאת לְמַעֲשֵׂה נְעֻרוֹת שְׁלוֹ כִּי הָיָה מְצַנֵּעַ מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדְתוֹ גַּם כָּל הַתְּעֵנִיתִים הָרַבִּים מְאֹד שֶׁהַתְּעֵנָה לֹא הָיָה יוֹדֵעַ מֵהֶם שׁוֹם אָדָם בְּעוֹלָם אֲפִלוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְקָרוֹבָיו רַק אֲשֶׁתוֹ לְבַד הִיְתָה יוֹדַעַת מִזֶּה וְהָיָה מִשְׁבִּיעָה שְׁלֵא תִגָּלֶה לְשׁוֹם אָדָם וְהָיָה עוֹשֶׂה כְּמָה וְכְמָה תַּחֲבֹלוֹת לְהַעֲלִים וְלְהַסְתִּיר כָּל הַתְּעֵנִיתִים שֶׁהַתְּעֵנָה בְּאִפְּן שְׁלֵא יֵדַע מֵהֶם אִישׁ:

סֵדֶר שְׁלֵחַן עֲרוּף הַיּוֹמִי:

(ב) היכא דצריך כדי עניבה ומתוך שהחוטאים עבים אינו יכול לענבם ואלו היו דקים היה בהם כדי עניבה כשר: הגה ומשערין בחוטין בינונים (דברי עצמו): (ג) כדי עניבה לרש"י מן הענף ולר"י אפילו נחתך כל הענף ולא נשאר כדי עניבה אלא מן הגדיל כשר ומנהג העולם כרש"י והיכא דלא אפשר יש לסמוך על ר"י:

סימן יג (א) ארבע ציציות מעכבין זה את זה שכל זמן שאין בה כל הארבע אינה מצוייצת כהלכתה והיוצא בה לרשות הרבים בשבת חייב חטאת (ועיין לקמן סימן ש"א סעיף ל"ח): (ב) אם היא מצוייצת כהלכתה מותר לצאת בה לרשות הרבים בין טלית קטן בין טלית גדול אפילו בזמן הזה שאין לנו תכלת (רק שלא יהא מונח לו על כתיפיו) (דברי ר"ן ור"י פ' חבית דף ק"ח ע"ב) (ומוקמינן לטלית אחזקתיה שהוא מצוייץ כהלכתו ואין צריך לבדקו קודם שיצא בו) (דברי תשובת הרא"ש כלל ב' ותשובת הרמב"ן סימן רט"ו ובכל בו בשם הרמב"ם פרק י"ט מהלכות שבת): (ג)

אם נודע לו בשבת כשהוא בכרמלית שהטלית שעליו פסול לא יסירנו מעליו עד שיגיע לביתו דגדול כבוד הבריות: הגה ואפילו טלית קטן שתחת בגדיו אין צריך לפשוט והוא הדין אם נפסק אחד מן הציציות ומתבייש לישיב בלא טלית דיוכל ללובשו בלא ברכה מכח כבוד הבריות (ב"י בשם התשובה) ודוקא בשבת דאסור לעשות ציציות אבל בחול כהאי גוונא אסור: (מרדכי פ"ק דף צ"א ע"ב):

סימן יד (א) ציצית שעשאן אינו יהודי פסול דכתיב דבר אל בני ישראל לאפוקי אינו יהודי והאשה כשרה לעשותן:
הגה ויש מחמירים להצריך אנשים שיעשו אותן וטוב לעשות כן לכתחלה: (מרדכי ה"ק והגהות מיימון מהלכות ציצית ותוס' דף מ"ב): **(ב) הטיל ישראל ציציות בבגד בלא כוונה אם אין ציציות אחרים (מצויים) להכשירו יש לסמוך על הרמב"ם שמכשיר אבל לא יברך עליו: (ג) השואל מחבירו טלית שאינה מצוייצת פטור מלהטיל בה ציצית כל ל' יום דכתיב כסותך ולא של אחרים אבל אחר ל' יום חייב מדרבנן מפני שנראית כשלו: הגה ואם החזירו תוך ל' יום וחזר ולקחו אינו מצטרף רק בעינן ל' יום רצופים. (נימוקי יוסף הלכות ציצית) שאלה כשהיא מצוייצת מברך עליה מיד: **(ד) מותר ליטול טלית חבירו ולברך עליה ובלבד שיקפל אותה אם מצאה מקופלת: הגה והוא הדין בתפלין (נ"י פרק הספינה) אבל אסור ללמוד מספרים של חבירו בלא דעתו דחיישינן שמא יקרע אותם בלמודו (נ"י הלכות קטנות): **(ה) טלית של שותפין חייבת בציצית דכתיב על כנפי בגדיהם:******

סימן טו (א) מותר להתיר ציציות מטלית זה וליתנם בטלית אחר אבל שלא להניחם בבגד אחר לא: הגה ודוקא בטלית של בר חיובא אבל מותר להתיר הציצית מטלית של מתים (מרדכי ותוס' פרק ב"מ דף כ"ב): **(ב) אינו יכול ליקח הכנף כמו שהוא עם**

זָקַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

רַב
 זָקַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות
 זָקַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר רבנו יהודה תיקון רבנו

הציציות ולתופרו בבגד אחר משום דעל כנפי בגדיהם בעינן וכנף זה לא היה מבגד זה בשעת עשייה: (ג) טלית מצוייצת כהלכתה שחלקוה לשתים ובכל חלק יש בו שיעור להתעטף ונשאר לכל אחת מהם ציצית אחת או שתים אין בו משום תעשה ולא מן העשוי:

סדר לקווי תפלות היומי:

מא: רבנו של עולם אם אמנם פגמתי בטפי מוחי, אשר על ידי זה איני ראוי וכדאי להתקרב לצדיקי אמת ולזכות להאמין בהם באמת, אשר מחמת זה באים עלי מחשבות חוץ והרהורים להתרח אחריהם, חס ושלום:

מב: אָנָּה ה', אל תעשה עמי כחטאי, ואל תדינני כמפעלי, ועשה למענך ולא למעני ומלא בקשתי ברחמים וזכני שלא יכנס בלבי שום קשיא והרהור כָּל על הצדיקי אמת ועל המחלקת שביניהם, רק אזכה להאמין בהם תמיד באמונה שלמה באמת וחמל עלי ברחמיך הרבים, וזכני לשוב אליך באמת ולהשיג ארחות חיים, ובמקום שקללתי שם את תקן ותשיב אותי ברחמיך וחסדיך הגדולים ממות לחיים, מחמין למצה, מיראה רעה ליראה טובה, מקול פגום מחכמה פגומה לקול טוב לחכמה טובה, "תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח כי עמך מקור חיים באורך נראה אור":

מג: אבינו שבשמים חותך חיים לכל חי, אל חי חלקנו צורנו גאלנו ממות, פדנו משחת, והצל אותי ואת כל עמך בית ישראל מכל מיני מחשבות רעות והרהורים שהם נקראים סטרא דמותא וחנוני מאתך ברחמיך הרבים, ותן לי חיים טובים, חיים ארוכים, חיים אמתים, חיים נצחיים ועזרני שאזכה לקדש את המחין שלי

הַנְּקָרָאִים בְּאֵר מַיִם חַיִּים:

מד: וְזַכְּנִי לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת, אַהֲבַת הַפִּי שׁוֹר וַיַּיְחַד לְבָבִי לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ וְתַצִּיל אוֹתִי מִיִּרְאוֹת הַנְּפוֹלוֹת, שְׁלֹא אֶתְיַרָא מִשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעְעוֹלָם כִּי אִם מִמֶּךָ לְבַד אֵירָא וְאַפְחַד תְּמִיד, לְבַעֲבוֹר תִּהְיֶה יִרְאָתְךָ עַל פָּנָי, לְבַלְתִּי אֶחְטֵא לְעוֹלָם:

מה: וְעֲזָרְנִי לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ בְּכָל כַּחֲסִי, שְׂאֲכַנִּים כָּל כַּחֲסִי בְּדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה וְאוֹצִיא אֶת הַקּוֹל וְהַדְּבֹר שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּכַח גָּדוֹל, עַד שְׁיִהְיֶה קוֹלִי פּוֹגֵעַ בְּמַחֲסֵי וַיִּהְיֶה נִשְׁמָע לְלִבִּי כְּמוֹ קוֹל רְעָמִים, עַד שְׁהֵלֵב יִשְׁמַע הַיָּטִב דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה וַיִּתְעוֹרֵר לְעַבּוֹדְתְךָ בְּאַמֶּת, וַיִּהְיוּ נִעְשִׂים מִקּוֹלִי וּדְבוּרֵי בְּחִינַת רְעָמִים וְזַכְּנִי שְׁיִהְיֶה לִּי יִרְאָת שָׁמַיִם בְּאַמֶּת, עַד שְׁיִהְיוּ דְבָרֵי נִשְׁמָעִים לְבָרִיּוֹת לְעַבּוֹדְתְךָ וּלְיִרְאָתְךָ וְקוֹל תְּפִלָּתִנוּ יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ לְרָצוֹן כְּמוֹ שְׁבַעְעָה קוֹלוֹת שְׂאֲמַר דָּוִד עַל הַמַּיִם, כְּמוֹ שְׁפָתֹתֶיךָ: "קוֹל ה'" עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים ה'" עַל מַיִם רַבִּים, קוֹל ה' בְּכַח" וְזַכְּנִי שְׁיִתְפַּשֵּׁט עַקְמֵימִיּוֹת שְׁבַלְבִּי, שְׁלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם עַקְמֵימִיּוֹת וְעַקְשׁוֹת כָּלֵל, "לִבִּי עַקְשׁ יִסּוֹר מִמֶּנִּי רַע לֹא אֲדַע", רַק אֲזַכֶּה לְיִשָּׁר לִבִּי בְּאַמֶּת שְׁיִהְיֶה לְבָבִי יִשָּׁר עִם ה' תְּמִיד:

מו: וּבְכֵן יִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרַבִּים לְזִכּוֹת לְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה בְּאַמֶּת בְּעַבּוֹדְתְךָ, כְּמוֹ שְׁפָתֹתֶיךָ: "עֲבָדוּ אֶת ה'" בְּשִׂמְחָה וְגִילוֹ בְּרַעְדָּה" וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרַבִּים לְעֲשׂוֹת כָּל הַמַּצּוֹת בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה בְּאַמֶּת, שְׁיִהְיֶה לִּי שִׂמְחָה גְּדוֹלָה מִהַמַּצּוֹת בְּעֲצָמָה, שְׂאֲגִיל וְאַשְׂמַח מְאֹד בַּשַּׁעַת עֲשִׂית כָּל מַצּוֹת וּמַצּוֹת, בְּמַחֲסֵי שְׁזִכְתִּי בְּרַחֲמֶיךָ לְעֲשׂוֹת הַמַּצּוֹת, וְכָל שִׂמְחָתִי יִהְיֶה רַק הַמַּצּוֹת לְבַד לֹא בְּשִׁבִיל שְׂכָר עוֹלָם הַבָּא, מִכָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן שְׁלֹא יַעֲלֶה בְּדַעְתִּי, חַס וְשָׁלוֹם

* צִמְרָן מְנוּחָה רַחֲמֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל *
 * חֶק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר * יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֻחַ" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִיקוֹן הַמִּידוֹת *

פְּנִיּוֹת שֶׁל שְׁטוֹת בְּשָׂבִיל בְּנֵי אָדָם אוֹ בְּשָׂבִיל עֶסְקֵי עוֹלָם הַזֶּה, חֵם וְשָׁלוֹם, רַק שְׂאֵזְכָּה לַעֲשׂוֹת כָּל הַמַּצּוֹת בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה מִהַמַּצּוֹה בְּעֵצְמָה וַיְהִי כָּל הָעוֹלָם הִבָּא שְׁלִי בְּהַמַּצּוֹה בְּעֵצְמָה עַד שֶׁלֹּא אֶרְצֶה שׁוֹם שְׂכָר עוֹלָם הִבָּא בְּשָׂבִיל הַמַּצּוֹה, רַק שְׂכָל שְׂכָרֵי יְהִי שְׂתֹזְכְּנֵי לַעֲשׂוֹת מַצּוֹה אַחֲרַת בְּשִׂכָר מַצּוֹה זֹאת, כְּמוֹ שְׂאֶמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבָרְכָה: שְׂשִׂכָר מַצּוֹה מַצּוֹה:

מִזֶּה: וְאֶזְכָּה לְהַכְּלִיל בְּךָ עַל יְדֵי מַצּוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר הֵם אַחַדוֹתֶיךָ וַיְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "יִשְׂמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו", "יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׂיו", שְׂאֵתָה תִשְׂמַח בָּנוּ עַל יְדֵי שְׂתֹזְכְּנֵינוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ, וְאֵנְחָנוּ נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בְּךָ, וְתַעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים לְהַמְשִׁיךְ חַיּוֹת וְשִׁפְעַ טוֹבָה וּבָרְכָה עַל יְדֵי עֲשִׂית מַצּוֹתֵינוּ בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, לְרַמ"ח אֵיבָרֵינוּ וְשִׁס"ה גִּידָנוּ, וְלְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ וְלְכָל הַשָּׁנָה כְּלָה, וְכָל הַשְּׁלֵשָׁה קוֹמוֹת, הֵן קוֹמַת עוֹלָם הֵן קוֹמַת שָׁנָה הֵן קוֹמַת נֶפֶשׁ כָּלָם יִתְבָּרְכוּ וַיִּקְבְּלוּ חַיִּים וְטוֹבָה וּבָרְכָה וְקֹדֶשׁ וְטַהָרָה עַל יְדֵי קִיּוֹם מַצּוֹתֵינוּ בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה:

מַח: וְתַעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים, שְׁנוֹכַל לְהַתְּפַלֵּל עֲבוֹר כָּל הָעוֹלָם וְלִמְלֵאת חֶסֶד עוֹלָם, וְכָל מִינֵי גְּזֵרוֹת שְׁנַגְּזָרוּ עַל הָעוֹלָם, כָּלָם נִזְכָּה לְבַטֵּל עַל יְדֵי תְּפִלָּתֵנוּ, וְנִזְכָּה לְדַעַת וְלִהְשִׁיג אִם הוּא קֹדֶם גְּזֵר דִּין אוֹ לְאַחַר גְּזֵר דִּין וְתֹזְכְּנֵנוּ לִידַע אֵיךְ לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ, וְלִהְלַבֵּשׁ אֶת תְּפִלָּתֵנוּ בְּסִפּוּרֵי דְבָרִים בְּזִמְן שֶׁהַשְּׁעָה צְרִיכָה לְכָךְ וְאִם אֲמַנָּם בְּעַת הַזֹּאת אָנוּ רַחוּקִים מְאֹד מִדַּעַת וְהַשְּׁגָה זֹאת, עִם כָּל זֶה בְּיָדֶךָ הַכֹּל וּמִמֶּךָ לֹא יִבָּצֵר כָּל דְּבָר, "אֵתָה ה' לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חֶסֶדֶךָ וְאַמֶּתֶךָ תִּמְיֵד יִצְרוּנִי" וְתַעֲזָרְנִי וְתֹזְכְּנִי לְהַגִּיעַ וְלָבוֹא לְכָל מַה שְׂבִקְשִׁיתִי מִלְּפָנֶיךָ, קֹדֶשׁנוּ בְּמַצּוֹתֶיךָ וְשִׂמְחַ נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתֶךָ וְטַהָר לְבָנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ בְּאַמֶּת, עֲבוֹדָה שְׂבִלֵב זוֹ תְּפִלָּה,

לְזָכוֹת לְהַתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ בְּכֹל כַּחַי בְּאַמֶּת וְלַעֲשׂוֹת מִצְוֹתֶיךָ בְּשִׂמְחָה
תָּמִיד, "יִעָרַב עָלָיו שִׂיחֵי אֲנָכִי אֲשַׁמַּח בֵּה", וְנִפְשֵׁי תַגִּיל בַּה' תַּשְׁיֵשׁ
בִּישׁוּעָתוֹ, כָּל עֲצָמוֹתַי תִּאמְרָנָה, ה' מִי כָמוֹךָ, מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק
מִמֶּנּוּ, וְעָנִי וְאַבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ, אֹר זָרוּעַ לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל לֵב שִׂמְחָה"
בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן אָמֵן: